

Sygn. akt VII Ka 703/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Małgorzata Tomkiewicz,

SO Zbigniew Paturalski,

Protokolant st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale: Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej oraz funkcjonariusza celnego z Urzędu Celnego w O. Wojciecha Piątkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014r.

sprawy K. R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 54§1 i 2 kks w zw. z art. 65§1 i 3 kks w zb. z art. 91§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 3 kwietnia 2014r., sygn. akt II K 22/14

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że liczbę orzeczonych wobec oskarżonego K. R. stawek dziennych kary grzywny łagodzi do 200 (dwustu) i w pozostałej części tenże wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 703/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bartoszycach II Wydział Karny wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt. II K 22/14

w sprawie przeciwko K. R. (1) oskarżonemu o to, że w miesiącu sierpniu 2013 r. nie później niż do dnia 26 września 2013 r. nabył na targowisku miejskim w B. w woj. (...) od nieznannej osoby wyroby akcyzowe importowane bez przedstawiania organowi celnemu bez uprzedniego oznaczania wyrobami akcyzy w postaci 3 765 paczek papierosów różnych marek, 35 kg tytoniu do palenia nieokreślonego gatunku nieoznaczonych jednostkowymi cenami detalicznymi oraz 60 litrów alkoholu etylowego o mocy 90,8 % od którego to towaru należne było cło w łącznej kwocie 2309,00 zł, podatek akcyzowy w kwocie 69 690,00 zł i podatek VAT w kwocie 13.603,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 54§1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 65§1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91§1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s.

orzekł:

I oskarżonego K. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 400 (czterystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 90 (dziewięćdziesięciu) złotych,

II na podstawie art. 49 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 29 ust. 1 k.k.s. art. 31 § 5 i 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 3765 paczek papierosów różnych marek, 35 kg tytoniu do palenia nieokreślonego gatunku nieoznaczonych jednostkowymi cenami detalicznymi oraz 60 litrów alkoholu etylowego o mocy 90,8 % przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w I. pod pozycją (...).

III na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 1 k.k.s. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu państwa kosztów sądowych w całości, w tym kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżony w części orzeczenia o karze i zarzucił mu naruszenie art. 438 pkt 4 k.p.k. oraz art. 113 k.k.s. poprzez rażącą surowość orzeczonej kary grzywny.

Podnosząc wskazany zarzut skarżący wniósł o zmianę kary i wymiarzenie 200 stawek dziennych grzywny w kwocie 600 (sześćset).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń w sprawie opierając je o prawidłową analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody, dla których oskarżonego uznano za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, a Sąd Okręgowy przedstawioną tam argumentację w pełni podziela.

Odnośnie apelacji oskarżonego, to w ocenie Sądu Okręgowego zasługuje ona na uwzględnienie z uwagi na słuszność podniesionego zarzutu rażącej surowości wymierzonej oskarżonemu kary grzywny.

W ocenie Sądu Okręgowego kara 400 stawek dziennych grzywny po 90 złotych każda wydaje się zbyt surowa jeśli uwzględni się nie tylko stopień społecznej szkodliwości czynu i winy K. R., ale również zasady wymiaru kary określone w przepisie art.53 k.k.

Zgodnie bowiem z art. 53 § 2 k.k. wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wprawdzie zachowanie K. R. nie może być usprawiedliwione, to jednak na względzie należy mieć nie tylko łączną kwotę narazonych na uszczuplenie należności Skarbu Państwa, uprzednią karalność K. R., ale także i to, że wymieniony jest od trzech miesięcy osobą bezrobotną, na której ciąży obowiązek alimentacyjny w kwocie około 10.000 złotych. Wprawdzie kara powinna być dolegliwa, jednakże w przypadku orzekania kary grzywny rzeczywiste możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonego winny zostać ocenione w sposób, który uprawdopodobni uiszczenie tejże grzywny. Wreszcie na uwadze należy mieć orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci przepadku rzeczy określonego w pkt. II sentencji co również stanowi poważną dolegliwość.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że liczbę orzeczonych wobec K. R. stawek dziennych złagodzone do 200 (dwustu) i w pozostałej części utrzymano go w mocy - art. 437 § 2 k.p.k., art. 438 pkt. 4 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolniono oskarżonego od kosztów za postępowanie odwoławcze albowiem przemawiają za tym względy słuszności.